

& ut ferventes simus in praxi pietatis.

Cur Sacramentum hoc dicatur Confirmatio.

Confirmatio verum est Sacramentum a Baptismo diversum. Cum enim Papa Melchias ait Sacramento Baptismum...

Cur Sacramentum hoc dicatur Confirmatio.

Ecclesia huic Sacramento nomen vite dedit, quoniam qui baptizatus est, cum ab Episcopo Sacro Chrismate...

Effectus Sacramenti Confirmationis.

Confirmatio duplicem in nobis parit effectum. Prior est gratia Spiritus sancti, quae roborat animam nostram...

Episcopi tantum habent potestatem administrandi Sacramentum Ceteris auctoritate.

Episcopi solum sunt Ministri Confirmationis, ut ex Sanctorum Patrum Traditione didicimus, ut ex observantia...

idque potiori jure, quia in omnibus artibus Magister extremam ad movet manum operi, quod tyrones inceperunt...

Præter modum unctiois faciendæ cum signo Crucis in fronte baptizati, ad auferendam veredum, & confirmationem...

Episcopi sunt Ministri ordinarii, quibus solis jus est administrandi Sacramentum Confirmationis. Hoc scimus a Scriptura...

Ad recipiendum Confirmationis Sacramentum secundum præsentem Ecclesiam Romanam consuetudinem opus est rationis usum...

Christiani, qui Confirmationis Sacramentum recipiunt, simul etiam recipiunt peculiarem prorsus virtutem, & gratiam...

Quid significet Carmonia Confirmationis.

De Ministro necessitate Confirmationis, ac dispositionibus quibus hoc Sacramentum recipiendum.

Eisdem auctorem.

Sacramentum hoc conferri potest, & virtutem.

adfectus, & in militum nomenclaturam adscriptus. Auctor recenset.

Cur permissa Ecclesia, ut nomen mutaret, qui Confirmationis Sacramentum recipiunt.

Sacramentum Confirmationis receptum permittit Ecclesia, ut mutet nomen, idque pluribus ex causis. Primo, quia nonnunquam in Baptismo impositum fuit nomen profanum...

Huius Sacramenti bona.

In Sacramento Confirmationis recipitur incrementum gratiarum, in Baptismo receptarum, ideoque virtutum omnium augmentum: ita ut virtus, robor, & iustitia, quæ erant in Baptizato, exigua, & infirma, hinc tantum recipiant incrementum...

Quæ sit virtus Sacramenti Confirmationis.

Sacramentum Confirmationis virtutem habet conferendi Spiritum sanctum. Hoc didicimus ab Apostolis, qui dabant hoc Sacramentum baptizatis; orabant pro illis, manus suas illis imponebant, & illi recipiebant Spiritum sanctum...

Ceremonie, quæ vulgo exercentur in Sacramento Confirmationis.

In Confirmationis Sacramento Patrius datur illi, qui confirmari desiderat, factus tamquam Pater Spiritualem illius, a quo de officiis suis erudiatur, & tamquam a duce præberetur exemplum fidelitatis, quam exercere debet in servanda fide, & placitis Jesu Christi; & qui eadem habet officia, ac Baptismi Patris. Crucis signum, quod fit in fronte confirmandi, innotuit primum illam spirituale habere characterem...

Sacramentum Confirmationis, licet sit minus necessarium.

Licet Baptismus sit magis ad salutem necessarius, quam Confirmatio, hæc tamen nobilior est, quam Baptismus, quod probari potest per qualitatem Ministri illum conferentis, nec non per materiam, & effectum. Ordinarius Baptismi Minister est Sacerdos, vel diaconus, & quivis homo in casu necessitatis; Confirmationis autem est Episcopus, & per dispensationem Papæ, solum Sacerdos. Materia Baptismi est aqua communis, & naturalis; Confirmationis autem est oleum balsamum mixtum, & ab Episcopo consecratum. Effectus Baptismi gratia est cum specie characteris spirituales, qui deleri non potest; sed gratia propria filiorum regni natorum in Ecclesia secundum illa Sancti Petri Verba: Post hæc, sicut modo geniti infantes. (1. Petr.) Effectus Confirmationis est etiam gratia cum simili characterem; sed opus est, ut hæc gratia conveniat characteri militum Jesu Christi, qui pugnare debent cum invisibilibus hostibus, de quibus loquitur sanctus Paulus, cum ait: Non est nobis colluctatio adversus carnem, & sanguinem, sed adversus principes...

non fuit; sed Jesus Christus Princeps Sacerdotum, & supremus Pastor omnem illi contulit effectum. In ista oculi invenirentur se repletos sapientia, eloquentia, amore Dei; & præterea receiverent donum miraculorum, quod illis maximo futurum erat subsidio ad infidelium conversionem. Hæc omnia figurabantur linguis igneis, quæ sunt apparatus super illos, & magno fragore, qui simul auditus fuit venire de Cælo tanquam flatus venti vehementis. Divini hujus ignis fulgor, sapientiam representabat; ardor caritatem, & figura ad instar lingue eloquentiam. Denique ingens ille strepitus, qui Jerusalem universam stupore percussit, signum erat doni miraculorum. Ex Opusculis Bellarmini, Tomo quinto.

Cum Episcopus Christianum confirmat, ut ita dicam, ponit arma in fronte ejus; dicens, signo te signo Crucis armis Christiani, & ut aperte declaret in posterum illi de certandum esse contra demonem & contra tentationes, confert illi sanctam Unctionem cum verbis istis: confirmo te chrismate salutis in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, ita ut per hoc Sacramentum Christianus armetur gratia Spiritus sancti: Qui adjuvat infirmitatem nostram; Secundum testimonium sancti Clementis, qui ait, opus esse, ut quilibet fidelis renascatur Deo per Sacramentum Confirmationis, ut particeps fiat septem donorum Spiritus sancti. Sanctus Petrus, alique Apostoli hoc docuerunt a Domino Iesu; ideoque non potest esse verus Christianus, qui Sacramentum hoc recipere negligit. Perspicuum quoque est hæc in re Melchias Papæ testimonium, cum loquens de Baptismo, & Confirmatione, dicit: Utrumque magnum Sacramentum est. (Dist. 63.) Auctor recenset.

Multum discrimen intercedit inter Baptismus, & Confirmationem, quandoquidem signa exteriora, quæ in utroque gratiam significant, longe sunt diversa: materia enim Baptismi materiam Confirmationis similis non est; & forma utriusque alia est. Quomobrem gratia quomoperatur, & effectus, longe discrepant, ideoque duo sunt Sacramenta, non unum. Baptismus profecto Christianis ad salutem sufficit; sed præterea requirebatur aliud Sacramentum; homo enim alia indiget gratia, ut spiritualiter se foveat in aliquo casu, & recenti difficultate, quæ occurrat. Ita sicut indigebat Baptismo, ut imbueretur fide, & ut renascere in Domino nostro; ita, ut rationabiliter rebus omnibus prospiceretur, opus erat, ut hoc alterum infunderetur Sacramentum ad roborandas, & confirmandas fideles animas per gratiam Spiritus sancti, ut immobiles essent, ac inconcussa in confessione fidei, & in ea propaganda sumptibus vite ipsius tempore persecutionum. Idem.

Quamvis Sacramentum Confirmationis non sit absolute necessarium ad Salutem, magnum tamen crimen esset illud contemnere, quandoquidem verum est Sacramentum a Christo Domino institutum ad effectus magni momenti; & virtute hujus divini Sacramenti tota domus illa, ubi Apostoli, & discipuli omnes confederant, Sancto Luca teste, repleta fuit hoc eodem Spiritu; idem Evangelista narrat, omnes illos hoc eodem Spiritu repletos fuisse, ut nobis innot, non deesse omnibus fidelibus causam desiderandi, & sese disponendi ad hoc ipsum beneficium ad Sanctificationem animarum suarum per Confirmationem. Sanctus enim Cyprianus loquens de Baptismo, & Confirmatione auctor dicit: Tunc domum plenè sanctificari, & esse filii Dei possessum, si Sacramento utroque usque usque. Cujus rei ratio petitur ex eo, quod scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, non potest intrare in regnum Dei. Nam sicut nature intentio est, ut homo genitus recipiat incrementum, ita voluntas, & Ecclesie intentio est, ut Christianus Baptizatus recipiat spirituale incrementum per Sacramentum Confirmationis. Idem.

Omnium seculorum hæretici impugnaverunt Confirmationis Sacramentum, quamvis conset Sacramentum hoc non aliud esse, quam manuum impositionem, quæ habet, & adhuc fit super populum utriusque sexus. Ita Sacramentalis ab omnibus Catholicis, qui ab Apostolis ad hæc usque tempora extiterunt, aliquem contradicere posse, nisi mens illi fuerit hæreticorum castra tanquam transfuga secedendi, quorum qui primus hoc impugnavit, fuit Novatus, qui cum Clinico more, videlicet in mortis lectulo, & in vite periculo, postquam coarvaluit, neglectis reliquis Baptismi ceremoniis, & signum Spiritus sancti, qui nobis per hujus Sacramenti virtutem imprimitur. Ariani quoque Sacramentum hoc nullo in discrimine habuerant, ut constat ex eo, quod Episcopi Catholici tenebantur ex Conciliorum decretis applicare sanctum Chrismata illis omnibus, qui egerant in libro 2. contra Parmenionem, Donatistas contempserunt hoc Sacramentum, & data occasione narrat miraculum sacre ampulle, quæ per contemptum coniecta fuit in æcerum lapidum, quin confringeretur. Armenii tenebant Confirmationem superfluitatem esse ceremoniam. Valdenses querebant in Scripturis locum, ubi Sacramentum hoc dicitur. Idem.

Discrimen inter Baptismus, Confirmationis Sacramentum.

Quamvis Sacramentum Confirmationis non sit absolute necessarium ad Salutem, magnum tamen crimen esset illud contemnere, quandoquidem verum est Sacramentum a Christo Domino institutum ad effectus magni momenti; & virtute hujus divini Sacramenti tota domus illa, ubi Apostoli, & discipuli omnes confederant, Sancto Luca teste, repleta fuit hoc eodem Spiritu; idem Evangelista narrat, omnes illos hoc eodem Spiritu repletos fuisse, ut nobis innot, non deesse omnibus fidelibus causam desiderandi, & sese disponendi ad hoc ipsum beneficium ad Sanctificationem animarum suarum per Confirmationem. Sanctus enim Cyprianus loquens de Baptismo, & Confirmatione auctor dicit: Tunc domum plenè sanctificari, & esse filii Dei possessum, si Sacramento utroque usque usque. Cujus rei ratio petitur ex eo, quod scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, non potest intrare in regnum Dei. Nam sicut nature intentio est, ut homo genitus recipiat incrementum, ita voluntas, & Ecclesie intentio est, ut Christianus Baptizatus recipiat spirituale incrementum per Sacramentum Confirmationis. Idem.

Hæretici, qui contempserunt Confirmationis Sacramentum.

